Đời sống là thế.

Thích Trí Như

Chào mừng các bạn đón đọc đầu sách từ dự án sách cho thiết bị di động
Nguồn: http://vnthuquan.net
Phát hành: Nguyễn Kim Vỹ.

Mục lục

Đời sống là thế.

Thích Trí Như

Đời sống là thế.

Con người sinh ra dưới nhiều dạng thức sai biệt của hình thể. Có người tuyệt đẹp, có người cực xấu, có người trung bình. Trên những hình tướng của cơ thể còn có sự hiện diện của tánh khí tức là phần tâm hồn. Có người thành thật , có người khôn lanh và mưu trí, có người có trí huệ, đồng thời cũng có người ngu đần. Bên cạnh đó cũng tiềm ẩn trong con người những số mệnh được an bài. Có người mệnh yểu, có người thọ mạng lâu dài, có người thọ mạng trung bình. Rồi trong quá trình sống trong cuộc đời có người đang lành mạnh bỗng bị tai nạn mang thương tật có người phát hiện ra mình đang mang bệnh nan y hay mang lấy những biến dạng của cơ thể đưa đến sự chết chóc ngoài ý muốn.

Ta nhìn thấy số phận con người thật bất định và người ta thường an ủi là do trời sanh. Tuy nhiên trên quan điểm Phật giáo, không phải trời sanh mà chính là ta đã sanh ra những số phận của cuộc đời. Số phận nầy được ghi nhận từ những hành nghiệp của quá khứ. Điều này cho thấy trên dòng thác sanh tử bất tận, những hành động gì ta tạo ra đều ghi lại dấu vết cho kiếp vị lai. Vì vậy giáo lý về nghiệp báo nhân quả luân hồi được những tín đồ Phật giáo tin tưởng một cách tuyệt đối. Đạo Phật cũng dạy rằng nghiệp dĩ đã lở tạo trong quá khứ có thể được tiêu trừ với điều kiện anh phải tu sữa tâm hồn và nuôi dưỡng những ước nguyện từ thiện. Điều này cho ta thấy đạo Phật rất công bằng , không bao giờ để

ai phải chịu đựng một sự nghiệt ngả nào nếu người đó biết tu tâm dưỡng tánh. Vô minh là nguồn gốc chi phối tất cả. Chúng ta phải học hỏi trí tuệ để biết rằng cảnh giới tốt đẹp là nơi chúng ta có quyền chọn lựa Ví dụ muốn làm người hạnh phúc ta phải học các hạnh hiếu thuận từ bi. Muốn sanh cõi trời phải giữ năm giới, muốn thành Phật phải minh tâm. Hể minh tâm thì sẽ rỏ nhân quả không còn u mê tự nhiên kiến tánh thành Phật. Đó là lời dạy của Như Lai.

Ngày xưa có hai anh học trò cùng yêu một cô gái xinh đẹp tuyệt trần. Cô gái biết mình đẹp nên cũng lựa chọn. Cô chọn Giang Tiến Ngọc vì thấy phong cách rất nghệ sĩ của chàng. Tình yêu diễn ra thơ mộng và vô cùng đẹp đẻ với nhiều kỷ niệm êm ấm. Lưu Hải cũng yêu cô gái nhưng không được lọt vào mắt xanh của nàng. Anh ta vốn là một con người khôn lanh và nhiều mưu trí. Anh âm thầm xử dụng những thủ đoạn đê hèn để chiếm đoạt cô gái. Cuối cùng anh thắng lợi. Giang Tiến Ngọc không ngờ Trịnh Uyên Uyên lại dễ dàng tin nghe lời đường mật của Lưu Hải hứa hẹn cho nàng những ước mơ thú vị. Nàng vốn dễ tin người và sau đó đám cưới linh đình được tổ chức. Ngày vui nhất của Lưu Hải cũng là ngày đau khổ và thất vọng của Giang Tiến Ngọc. Chàng quyết định đi tu để giải quyết nổi bất hạnh riêng tư trong tình cảm. Sau nhiều năm tu tập thiền định anh trở nên một nhà Sư chững chạt và có nhiều đạo lực. Thầy thường đi khắp nơi để giúp đở tâm linh cho nhiều người.

Một ngày nọ thật tình cờ giữa chợ đời nơi một túp lều tranh

rách nát Thầy phát hiện ra một người ăn mày đói rách bệnh hoạn và dường như sắp chết đến nơi. Động lòng từ bi Thầy ra tay cứu giúp. Ngay nơi phút gặp gở đầu tiên Sư Thầy đã nhận ra gã ăn mày này chính là anh bạn học của mình ngày xưa người đã cướp người yêu của mình. Thầy vẫn giữ thái độ bình thản và tận tình cứu chữa cho gã ăn mày. Sau đó thầy ôn tồn hỏi "Lưu Hải huynh còn nhận ra mình chăng?" Gã ăn mày giật nãy mình lên kinh ngạc tại sao vị thầy này biết rỏ tên mình. Không để Lưu Hải ngạc nhiên lâu, thầy nói tiếp" Tôi là Giang Tiến Ngọc năm xưa chắc anh còn nhớ chứ? Trịnh Uyên Uyên lúc này nàng thế nào và tại sao anh trở nên như thế nầy? Lưu Hải thật bối rối biết là đang đối diện với cựu thù năm xưa. Anh nói trong rung rảy "Nếu anh muốn giết tôi thì cứ giết Tôi rất ân hận lỗi lầm quá khứ." Rồi anh bắt đầu kể: "Từ khi dùng nhiều mưu kế quỷ quyệt thâm độc để chiếm cảm tình của Uyên Uyên, tôi cứ ngở rằng đang sở hữu một hạnh phúc tuyệt vời nhất. Nhưng chỉ sau hôn lễ có 8 tháng Uyên Uyên phát hiện ra nàng bị bệnh cùi. Tôi đâu ngờ dưới làn da trắng đẹp kia của nàng lại ẩn tàng một căn bệnh kinh khiếp. Tôi ra sức chữa trị cho nàng đủ mọi cách, đi khắp nơi mà vẫn không bình phục. Nàng bị buột phải sống cách biệt để tránh lây nhiểm. Không bau lâu sau tôi cũng chán nản và tìm vui nơi Lệ Tinh Thuỷ Giang một góa phụ trẻ. Hay tin này Uyên Uyên rất hận tôi, nàng không kìm chế được sự ghen tuông nên đã uất ức quyên sinh. Lo tang lễ cho nàng xong, tôi bắt đầu một cuộc sống trác táng. Tôi bị đuổi khỏi nhiệm sở phụ tá Giám đốc Ngân Hàng Triết Giang và bị ở tù vài năm vì đã đánh cắp bạc để vui chơi. Thời gian sau Lệ

Tinh Thuỷ Giang cũng phản bội, từ bỏ tôi trong khi tôi đang mang trọng bệnh do quá trình ăn chơi truỵ lạc. Rời khỏi Triết Giang. Tôi lang thang một mình rày đây mai đó một cách vô định và miển cưỡng. Số tiền dành dụm đã hết. Lúc này cha tôi cũng bị ngồi tù vì cuộc tranh chấp cách mạng văn hoá. Nơi bám víu cuối cùng không còn nữa tôi đến thị trấn này nơi không ai nhận ra tôi ngày xưa vốn rất thế lực.
Tôi mặc đồ rách nát xin từng bữa cơm độ nhật và về trú ngụ nơi căn chòi hoang vắng này. Sư thầy nghe xong câu chuyện bất giác rơi lệ. Tình đời tưởng như vậy mà không phải như vậy. Giá ngày xưa Lưu Hải không cướp đoạt Uyên Uyên thì người đau khổ nhất là thầy chứ không phải người nằm kia. Định mệnh đã hoán cải hai hoàn cảnh sống mà sự bẻ bàng kia tràn đày nước mắt. Thầy quay sang Lưu Hải nói. “Chuyện đã qua rồi, tôi không hận anh nữa mà rất cám ơn anh đã run rủi tôi trở thành một tu sĩ. Chỉ tiếc một điều Uyên Uyên chết quá sớm. Đời nàng hãy còn trẻ. . . . .

Cảm kích trước tấm lòng vị tha khoan dung của Giang Tiến Ngọc. Lưu Hải cảm thấy lòng hối hận tràn ngập.Anh quỳ xuống khóc nứt nở:” Anh hãy tha tội cho tôi, vì dục vọng nhất thời tôi đã làm một việc đê tiện nhất. Nếu anh đã khoan thứ cho tôi Tôi nguyện sẽ tìm một ngôi Chùa và quy y. Tôi sẽ làm lại tất cả và sống cuộc đời lương thiện.

Thích Trí Như

kể lại qua cuốn phim “Giọt Lệ”

Nguồn: http://vnthuquan.net
Phát hành: Nguyễn Kim Vỹ.

Nguồn:
Được bạn: Thanh Vân đưa lên
vào ngày: 5 tháng 1 năm 2011